

MLKP/Rojava Örgütü'den Baran Serhad, 40 günü geride bırakan Efrin'e yönelik işgal saldırıları ve direnişi değerlendirdi.

Efrin'e yönelik işgal saldırılarında 40 gün geride kaldı. Savaş hangi aşamada, TSK ve ÖSO ne kadar ilerleyebildi?

Çok eşitsiz bir savaşın içindeyiz. Bir tarafta, NATO'nun ikinci en büyük ordusu ve onun milyarlarca dolara denk askeri tekniği ve sürüyle çetesi, diğer tarafta onuru ve özgürlüğü için dövüşen ezilenler ve devrimin savunma güçleri var. Onlarca savaş uçakları, Silahlı İnsansız Hava Araçları (SİHA), sınırda ve içeride gece gündüz çalışan topları, Almanya'dan aldıkları son model tankları ve sınırsız cephaneleri ile Efrin direniş güçlerine ve halklarımıza saldırıyorlar. Karadan ve havadan attıkları bombalarla halkın yüzlerce yıllık birikimlerini, yoksul evlerini, tarihileşmiş zeytin ağaçlarını ve güzelim Efrin coğrafyasını yerle bir etmeye, kan ve yıkımla Efrin ve çevresini insansızlaştırmaya çalışıyorlar. 100 hanelik bir köye 600 obüs topu atan, Tepe Qestel'deki (Havuz medyasının Burseya dediği tepe) mütevazı mevziye 25'ten fazla kazan bombası bırakan kalles bir orduyla savaşıyor Rojava ve Kuzey Suriye'nin devrim güçleri. İşgalci faşist Erdoğan ve çeteleri devasa güçlerine güvenerek, "bir haftaya darmadağın ederiz" dedikleri Efrin'in ancak sınır köylerinin bir bölümüne girebildiler. Ki o köylerden bazıları, sivillere zarar gelmemesi için Efrin direniş güçlerince boşaltılmıştı. Hali hazırda sınır hattında işgalci güçlerin yığılması söz konusu. Buradaki varlıklarını ancak uçaklar ve obüslerle sürdürebiliyorlar. Uçakların hareket edemediği günlerde, direniş güçlerinden büyük darbeler yiyorlar.

DSG'nin direnişinin düzeyi hakkında ne söylersiniz?

DSG ve bileşenleri meşru bir direnme ve özgürlüğünü koruma savaşı veriyor. Bundan dolayı, manevi ve moral bakımından güçlü bir direniş sergileyebiliyor. DSG, şimdiye kadar kanlı IŞİD barbarlığına karşı savaştı. Hala da savaşıyor, Deyrezor örneğinde olduğu gibi. Bu savaşlarda önemli bir deneyim de biriktirdi. Ancak ilk kez düzenli bir orduya karşı alan savunması yapılıyor. Şartlar eşitsiz ama taktik ustalıklar ve manevralarla, güçlü bir direnme bilinciyle, işgalci güçlere ağır kayıplar verdiriliyor. DSG sadece askeri güçlerden ibaret değil bu direniş mevzilerinde. İşgale ve faşist barbarlığa bütün bir halk direniyor. Efrin, köy köy, hane hane direniyor. Her zeytin ağacının, her kaya parçasının ardında büyük bir direnme savaşı veriliyor. Bu savaş, hem ezilen milyonlara ilham oluyor hem de faşist işgalci Türk sömürgeciliğinin temellerini çatırdıyor. Erdoğan üzerine boşuna kamuflej geçirip, sefer görev emirleri çıkarmıyor. Zordalar, daha da zorlanacaklar.

Ve şimdiden zafer kazanmıştır Efrin'deki direnişimiz. Taş üstünde taş bırakmasalar da köyleri yakıp yıkıp yağmalasalar da onlar kaybetti, Efrin direnişi kazandı diyebiliriz.

Efrin halkı ne düşünüyor, morali nasıl, direnişe nasıl dahil oluyor?

Efrin halkı, muazzam bir ders veriyor dünya halklarına ve faşist Erdoğan çetelerine. Üzerine düşen bombalara aldırmandan, uçağın, obüsün, tankın yok edici, katliamcı saldırılarına meydan okuyarak, direnmenin mümkün olduğunu gösteriyor. İki tank yürüdü diye bavulunu toplayan, Binali Yıldırım gibi inşaat halindeki tünellerde saklanan, Erdoğan gibi gittiği yeri en yakınlarından bile gizleyen bir pratik ortaya koymuyor Efrinliler ve yöneticileri. Cephelerde savaşçı, yollarda taşımacı, kentte örgütlü komünleriyle mevzilerde yer alıyorlar. Cepheye gidemeyenler yemek, erzak işleriyle lojistiği örgütlüyor, çocuklar hayatı direnmek eyleyerek, düşmana meydan okuyorlar. İşte dün Mabata'ya yürüyen binlerce insan, şehit cenazelerinin ardında sıralanan on binler... Tanka, uçağa, obüse karşı bedenlerini kalkan ediyorlar. Efrin halkları direniyor hem de şiirlere, filmlere konu olacak kadar kahramanca direniyor.

Direnise sadece Kürt halkı mı katılıyor, diğer halkların yaklaşımı ve katılımı nasıl?

Efrin direnişi sadece Kürt halkının direnişi değil elbette. Hem cephelerde hem seferberlikte hem de dayanışma eylemlerinde, Kuzey Suriye'nin tüm halkları ve dinsel toplulukları yerini alıyor. Araplar, Türkmenler, Süryaniler, Aleviler, Ezidiler ve diğer halklar, inançlar hem içerideki varlıklarıyla hem de diğer kantonlardan gelerek

direnişle bütünleşiyorlar. Katliamlara maruz kalmalarına rağmen halklar topraklarını terk etmiyorlar. Hakikaten 7'den 70'e bir direniş söz konusu Efrin'de ve kalbi orayla atan tüm Kuzey Suriye'de.

Efrin direnişinde yer alan enternasyonalistler, devrimciler ve komünistler bakımından durum nedir?

Efrin'de dünyanın en meşru ve onurlu eylemi var şimdi. Faşist işgal saldırılarına, özgürlük, onur, devrim ve kadın düşmanlarına karşı büyük bir direniş sergileniyor. Kendine devrimci, demokrat, enternasyonalist ya da komünist diyen herkesin içinde yer alacağı, alması gereken bir direniştir Efrin'deki. Dolayısıyla herkes görevinin gereğini yapıyor. Enternasyonalistlerin, devrimci ve komünistlerin hem Efrin'de hem de dışarıdaki tüm dayanışma eylemlerinde yerlerini almalarından daha doğal ne olabilir? Her halktan ve topluluktan enternasyonalistler, devrimciler ve komünistler, işgal saldırısı karşısında, Efrin direniş cephelerinde yerlerini alıyorlar. Bu mücadelede şehitleri, yaralıları ve gazileriyle bedel ödüyor, elbette ağır bedeller de ödetiyorlar. Rojava devriminin bir bileşeni ya da onun dostu olan herkes, bu direnişte yerini alıyor ve hak ettiği tarifile söylersek, "çağın direnişinin" bir parçası oluyor. Fransa'dan İspanya'ya, Yunanistan'dan İzlanda'ya kadar dünya halklarından savaşçılar, İstanbul'dan, Ankara'dan ya da Anadolu ve Kürdistan'ın diğer parçalarından gelenlerle aynı cephede buluşuyor ve işgal saldırısına karşı, Efrin halklarıyla birlikte Efrin'i ve devrimi savunuyorlar. Enternasyonalist Özgürlük Taburu, Cizre-Kobanê-Rakka hamlelerinden sonra şimdi de Efrin cephelerinde yerini almış durumda. Hem burada savaşı sürdürüyor hem de uluslararası planda Efrin direnişiyile dayanışmayı geliştirmeye çalışıyor. Komünistler de hem yerel hem de enternasyonalist güçleriyle bu sürecin bir parçası olmaya devam ediyorlar. Hem sadece Efrin'de de değil. Deyrezor'da da komünist savaşçılar mevzilenmiş, faşist DAİŞ çetelerine karşı topraklarını koruyorlar. Efrin dayanışma eylemlerinin organizasyonunda yerlerini alıyor, çalıştıkları komün ve kurumlar aracılığıyla halk seferberliğinde görev yapıyorlar.

Efrin halkının/direnişinin bugün itibariyle en fazla ihtiyaç duyduğu şey nedir?

Efrin halkının ve direnişinin en fazla ihtiyaç duyduğu şey işgalcileri zayıflatmak her türlü eylem ve dayanışmadır. Bunun farklı biçimleri var elbette. Ancak şurası kesin. İçeride bu kadar sessizlik varken bile Erdoğan ve çeteleri korkuyorlar. Çünkü yer altından gelen uğultuyu duyuyorlar. Tweet atanı, sosyal medyada paylaşımda bulunamı bile tutuklayarak, çitayı alabildiğine yüksek tutuyorlar. Yürüttükleri haksız, kirli ve kanlı işgal savaşını yoğun şovenizmle ve faşist baskıyla gizlemeye çalışıyorlar. Vicdanlarda milyon kez mahkum olacaklarını bildiklerinden, vicdan karartıcı işler yapıyor, camiden, okuldan, televizyondan, sosyal medyadan zehir kusuyorlar. Yalan pompalıyorlar. Bunlarla bütün bir toplumu çürütmeye çalışıyorlar. Yoğun terörle, Türkiye ve Kuzey Kürdistan halklarının Kobanê günlerindeki gibi sokaklara çıkmasını şimdilik engellemeyi başarmış görünüyorlar. Ancak bu durum geçicidir. Onurlu Kürt ve Türk halkları, bu kanlı işgal savaşına seyirci kalmanın suça ortak olmak anlamına geldiğini biliyor ve biriktiriyor. Ancak zamanında akmayan birikimin de çürütücü olabileceğini unutmamak gerekiyor.

Bu kapsamda devrimcilere, komünistlere çok özel görevler düşüyor. Toplumun harekete geçirilmesi için öncü roller oynamak, kimi reformcu çevreleri sarsacak ideolojik-siyasal eleştiriler geliştirmek önemlidir. Hakikaten ölü taklidi yapmak, "durum ve koşullar başka" teorilerine sığınmak, "ama Kürtler de Amerika'yla görüşüyor" demagojisinin ardına saklanmak, bırakın koca koca örgütlerin, onurlu bireylerin bile yapmayacağı şeylerdir. Bakın papaz Niemöller'in Hitler faşizmi sırasında söylediği gibi geliyor her şey. Saldırılara Kürt, komünist, radikal devrimci ya da militan olmadıkları gerekçesiyle sessiz kalanlara sıra geliyor ve onlar için ses çıkartacak kimse kalmıyor geride.

Şimdi öncü tavırlar zamanı. İşgalciler, ellerini kollarını bu kadar rahat sallayarak, Efrin'e sefer eyleyebiliyorlarsa, her zamankinden daha fazla çalışmalı, her zamankinden daha ileri şeyler yapmalıdır Türkiye'deki komünistler, yurtseverler ve devrimci güçler. En başta HBDH bileşenleri. Tweet atanı bile tutuklayanlar, sınıra giden savaş konvoyları önünde oturma eylemi yapanların ortaya çıkmasını engellemek istiyorlar biliyoruz. Ya da eylem potansiyeli var gerekçesiyle ilgisiz insanları gözaltına alanların, Efrin'e düşen bombanın ve yıkıcılığının kendi evlerine gelmesini engellemek istediklerinin de farkındayız. Çok açık ki,

buzkıran olmak gereken zamanlardan geçiyoruz. Buzu yarmak zorlu ve zorlayıcıdır ama özgürlüğe de ancak o yarılan yoldan gidilebilir.

Geçtiğimiz günlerde yoğun görüşmeler vardı. ABD Dışişleri Bakanı Tillerson ve Almanya Başbakanı Merkel ile görüşmeler yapıldı. Emperyalistlerle tüm bu görüşmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Saray, isteklerini emperyalistlere kabul ettirdi mi sizce?

Erdoğan-Saray diktatörlüğünün ABD'ye istediklerini kabul ettiremediklerini hem kendileri hem de soytarları itiraf ediyorlar zaten. Amerika bir Minbic sınırı çizmiş görünüyor. Merkel Almanyası ile ilkesiz, çıkara dayalı ilişkileri devam ettiriyorlar. Rusya ile ilişkileri ise karışık gidiyor. Ancak şu sıralarda Tayyip Erdoğan diktatörlüğünün Putin Rusya'sı ile ilişkileri ona en somut manevra imkanı sağlayan ilişkilerden biri gibi görünüyor ama o da tıpkı oltadaki balık misali bir ilişkidir. Erdoğan kendi başına yüzdüğünü sanıyor ama oltanın ucundaki el, Rusya'nın. Bunun sonuçlarını ileride daha somut göreceğiz sanırım.

Efrin işgal saldırısı, Türkiye'nin tek başına karar verebileceği bir şey değil. Başta Rusya olmak üzere bölgede nüfuz ve güç sahibi olan tüm güçler, buna Amerika da dahildir, özgürlükçü ve devrimci bir hatta ilerleyen Rojava ve Kuzey Suriye demokratik federal sisteminin gelişip, güçlenmesini istemiyor. Her birinin farklı hesapları var ama hepsinin ortak paydası, mevcut kapitalist sömürü sisteminin devam etmesi ve alternatifsiz olmasıdır. Rojava ve Kuzey Suriye'de yaşananlar alternatif bir devrimci gelişime işaret etmektedir. Tam da bundan dolayı, devrimin ve öncülerinin askeri, ekonomik, siyasal, örgütsel ve ideolojik bakımdan zayıflaması için her yolu ve her biçimi deniyorlar. Efrin savaşı da sistem bozan, inşa geciktiren, zorunlu ittifakları ya da yedeklenmeyi dayatan saldırılardan biridir. Bu yolu açan Rusya'ydı ama "Türkiye'nin meşru savunma hakları var" masallarıyla kendi halklarını oyalayan bir kısım AB devleti ve Amerika da onlarla uyum halindeydi ilk başlarda. Onlar sadece Türkiye'nin hangi sınırlar içinde kalacağı konularında hemfikir değillerdi. Ki, bunun ilk başlarda pek önemi de yoktu. Rusya, ABD-Türkiye çelişkilerini büyütme istiyordu. Bu işgale doğrudan veya dolaylı destek verenler, kısa sürede Türk burjuva devletinin istediğini alacağını sanıyorlardı. Belki de DSG'nin direnme kapasitesini de sınamak istiyorlardı. Bunu daha önce IŞİD'e karşı hem Kobanê'de hem de Minbic'de denemişlerdi ama bu sefer durum farklıydı. NATO'nun ikinci büyük ordusu vardı karşılarında ve hiçbir hava desteği de yoktu devrim güçlerinin.

Efrin direnişi herkesi yanılttı. Bütün hesapları bozdu. Ve daha da bozulacak. Üstelik, bu süreçte Efrin'e karşılık, rejimin dolayısıyla Rusya ve İran'ın elini güçlendirecek hamlelerin de yolu açılmış oldu. Halep'ten Guta'ya, İdlib'ten Hama'ya kadar her yerde Türk devletinin desteklediği çetelerin geriletildiği saldırıların yolunu açtılar ve Türkiye'yi buna onay vermek zorunda bıraktılar.

Dolayısıyla, herkes yeniden tavır belirlemek durumuyla yüz yüze kaldı, kalacak. Bunda Tayyip Erdoğan diktatörlüğünün sınır tanımaz hırsı ve dengesiz siyaset tarzının da bir rolü oldu elbette. Kontrolde çıkan ve "oldu bitti" tarzı bir politikayla, bölgede yeniden aktör olmaya çalışan faşist Türk burjuva diktatörlüğü bakımından bu görüşmeler, biraz Erdoğan'ı dizginlemek, devrim ve direniş güçlerini de ölümü gösterip sıtmaya razı etmek amacıyla kullanılıyor. Bir de Erdoğan kendisi bakımından tarihi bir hata yaptığının çok farkında değil henüz. Öyle bir kuyuya girdi ki Erdoğan, çıkmak için boynuna urgan bağlamak zorunda kalacak, haberi yok. Efrin'de taş taş üstünde kalmasa da bu süreç, Erdoğan kliğinin sonunun başlangıcı olacak diyebiliriz. Zorlu, kanlı ve fakat imkanlarla dolu bir sürecin fitili yanıyor şimdilerde.

Suriye ordusunun Efrin'e çağırılması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Esad rejimiyle, Rusya ya da İran'la görüşmeler farklı zamanlarda hep yapıldı, bundan sonra da yapılacak. Mevcut rejimin kendi başına bir iradesi yok. Dolayısıyla, rejimle yapılan her görüşme, aynı zamanda Rusya ve İran'la da yapılmış oluyor. Efrin saldırısından önce de sonraki zamanlarda da hem rejimle hem de hamileriyle görüşmeler yapılmıştı. Onlar, Türk devletinin sınıra yığıldığı devasa askeri güç karşısında, Rojava ve Kuzey Suriye devrim güçlerinin korkacaklarını, geri adım atacaklarını, böylece Rusya-Rejim-İran koalisyonunun hemen her isteğini kabul edeceğini sanıyorlardı. Tev-Dem yönetiminin daha önce bu görüşmeler konusunda yaptığı açıklama biliniyor. Orada da belirtildiği gibi görüşmelerde Rusya ve Esad rejiminin öne sürdüğü talepler

kabul edilmedi. Bunun üzerine, Rusya yolu, yani hava sahasını açtı. Sonra saldırılar ve katliamcı bir savaş başladı.

Efrin halkı ve işgale karşı direnenler, Türk devletine ve çetelerine boyun eğmedi. Fakat eşitsiz savaş tüm yıkıcılığı ile devam etti. Türk devletinin bu savaşta esas üstünlüğü havadan, savaş ve keşif uçaklarından geliyor. Bunu engellemek savaşın kaderini belirleyebilirdi ve bu da başka bir zorunlu taktiği dayattı. Esad rejimine, "federatif anlayış çerçevesinde" sınırlara kendi askerlerini yerleştirebileceği söylendi. Onlar, başka dayatmalarda bulundu ama bunlar kabul edilmedi. Nihayetinde, direnişin devam ediyor olması, Suriye halklarının gönlünde giderek daha fazla sempati toplaması, Esad rejimini orduyla irtibatlı kimi güçlerinin Efrin'e geçmesine onay vermek zorunda bıraktı.

Esad rejiminden arındırılmış Efrin'e yeniden, sınırlara da olsa, rejim askerlerinin gelmiş olması, Rojava devriminin olağan bir tercihi değildir. Savaşın düzeyi, böyle bir taktik manevrayı zorunlu kılmıştır. İşgalci faşist Türk ordusunun, özellikle de havadan yapılan saldırılarının engellenmesi Efrin direnişi bakımından oldukça önemlidir. Egemen devletler arasındaki çelişkileri derinleştirmek, buradan devrimi korumak ve geliştirmek için yararlanmak, kimi durumlarda taktik manevralar yapmayı beraberinde getirebiliyor. Yapılan son taktik ittifakla eğer Türk ordusunun hava saldırıları engellenebilirse, savaşın seyri değişebilir. Türk devleti ve çetelerine ağır darbeler vurmanın imkanlarına kavuşulabilir ve daha da önemlisi Türk çeteleri özgür Efrin dağlarından ve tepelerinden temizlenebilir. Bu manevra, henüz bu temelde bir sonuç yaratmadı ancak bu süreç daha devam edecek ve doğru taktikler savaşın seyrinde belirleyici bir yerde duracak.

Dünya halklarına çağrımız var mı?

Dünya halklarına onur ve özgürlük mücadelesi yürüten Efrin halklarıyla omuz omuza mücadeleyi büyütme, bir kez daha "No Passaran" demek için sokaklara çıkma, savaş siperlerine gelme çağrısında bulunuyoruz. Ayrıca, işgal saldırılarının başladığı ilk günden itibaren sokaklara çıkan ve Efrin direnişini destekleyen Avrupa'daki Kürt, Türk ve diğer halklardan emekçileri, bu çalışmalarda emeği geçen yurtseverleri, devrimcileri ve komünistleri selamlıyoruz. Onların bu duruşlarının Efrin direniş cephelerine güç verdiğini belirtmek isteriz.

Son sözümüz, Efrin direnişçilerinin Yılmaz Güney'den alıntıyla söyledikleri gibi olsun: Kazanacağız, mutlaka kazanacağız!